Recensie: Marcel de Groot *****

Theatercafé Fakkeltheater Antwerpen
maandag 24 november 2025

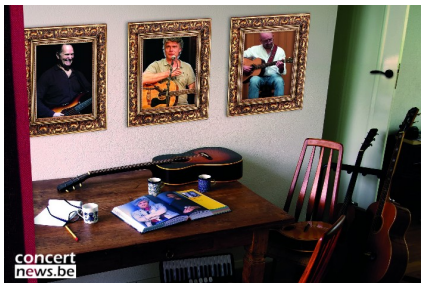

foto © Nekka Intiem

Recensie:
Een grootse Marcel de Groot bracht in het Theatercafé van het Fakkeltheater een subliem intiem concert waarin ie de liedjes van zijn vader Boudewijn alle eer aandeed.

Het bedrijf Boudewijn De Groot beschikt dezer dagen over verschillende takken. Het schrijfdepartement wordt nog steeds vakkundig geleid door Boudewijn. Maar voor het uitvoerend werk doet ie dezer dagen liever beroep op zijn zestigjarige zoon Marcel die deze taak met verve vervult. Op die manier kan de songsmid die nog steeds bijzonder filmische nummers weet te maken, zijn opleiding aan de filmschool en trip naar Amerika waar hij compositieleer en filmmuziek studeerde is daar niet vreemd aan, wat overigens mee resulteerde in een magisch Tip van de sluier dat Marcel samen met Martin Bakker (o.a. Nits en Freek de Jonge) en Rens van der Zalm (o.a. Frank Boeijen en Youp van 't Hek) weergaloos bracht, zich focussen op het schrijven.
Als je je ogen sloot tijdens dit heerlijke optreden van Marcel de Groot dat aanvoelde als een lekker warm en knus dekentje op een koude en natte herfstavond, dan hoorde je gewoon Boudewijn zowel in zijn stemtimbre, frasering als in de zorgvuldig uitgekozen woorden die ie liet horen. Want ook in zijn bindteksten zat een verfijndheid die je zelden meemaakt tijdens concerten. Zo had ie het over de collega's van zijn vader, De Vreemde Kostgangers, dat die ondertussen zijn "gaan hemelen". Wat een prachtige uitdrukking vonden we dat om aan te geven dat iemand gestorven is. 'Scheiding' onderscheidt zich van andere Nederlandstalige teksten onder andere op basis van de straffe opbouw. Een man geeft dat mee dat zijn ex zowat alles mag nemen en sluit af met het allerbelangrijkste: "En neem de benen" wat zo veel wil zeggen als, vertrek, ga snel weg.
Dat gevoel voor detail, dat verfijnde, was al te merken in het exquise gitaarspel dat Marcel de Groot liet horen met zijn mede-muzikanten tijdens de opener van avond: Eva. Het instrumentale slot was om door een ringetje te halen en vat eigenlijk het ganse ruim anderhalf uur durende optreden samen. Een optreden waar verstilling en vooral genieten centraal stond.
Veel teksten schreef Lennaert Nijgh voor Boudewijn de Groot die dan instond voor de muziek. In tegenstelling tot Marcels vader die zich snel wist te settelen en vader werd, was Lennaert iemand die wel eens langs "de warme straatjes" liep. Hij deed dus wel eens beroep op de diensten van sekswerkers wat zich onder andere vertaalde in de song: 'Ballade van de vriendinnen voor een nacht'. Maar ook 'Malle Babbe', vooral gekend in de versie van Rob De Nijs, dat oorspronkelijk door het duo geschreven werd voor Adèle Bloemendaal, gaat trouwens over dezelfde tijdloze thematiek. Marcel bracht het als laatste toegift. Het

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

publiek mocht mee neuriën, lala zingen en in de handen klappen. Het werd de kers op de al bijzonder smakelijke taart van een uitmuntend concert.
Heerlijk en gezellig klonken de snaarinstrumenten in 'Als jij niet van me houdt', waarbij we voor het eerst ook de mandoline mochten horen. Je voelde in alles dat deze tour door Vlaanderen Marcel de Groot en zijn muzikanten opperbest beviel. Nieuw materiaal bracht Marcel ook naar het Theatercafé zoals in 'Hoe heet het ook alweer?' dat over de ongemakken van het ouder worden gaat. Boudewijn de Groot schreef de tekst, Marcel de muziek. Maar niet alleen recent werk was te horen, ook naar de beginjaren van zijn vader als muzikant werd er teruggegrepen met 'Vrijgezel'. Marcel was één jaar toen het nummer uitgebracht werd.
Een voor een kregen we filmische miniatuurtjes te horen tijdens het concert die exquis live gebracht werden door Marcel de Groot en zijn muzikanten. 'Terug van weggeweest' karakteriseerde zich mede dankzij een uiterst fijnsnarige en virtuoze instrumentale uitvoering halfweg. In 2011 ging Marcel op tour met zijn vader. Uit die reeks bracht ie het bloedmooie 'Verdronken vlinder' waar ie fijne herinneringen aan koestert. Solo begeleidde hij zich vervolgens voor 'Testament' op akoestische gitaar. Je kon een speld horen vallen tijdens die heel fragiel, klein gebrachte song die Marcel op meesterlijke wijze bracht.
Het obscure 'Wie kan me nog vertellen?' uit het al even obscure album 'Nacht en ontij' uit 1969 werd opgevolgd door 'Het Spaarne', alweer een pareltje waarbij we deze keer nog eens ten volle mochten genieten van de warme en nostalgische klanken van de accordeon. In 2004 schreef Freek de Jonge de tekst voor 'De vondeling van Ameland', wat tot groot plezier van mijn collega live gebracht werd tijdens dit uitmuntende optreden.
'Tip van de sluier' tippen we als een ander hoogtepunt net als afsluiter 'Avond' waarbij Marcel de Groot ons opriep om naar onze buur te kijken en er wat dichter bij te gaan zitten. Samen vormden ze de perfecte afsluiter van de reguliere set van een perfect optreden in de perfecte setting. De juiste artiest op de juiste plaats omringd door de juiste muzikanten en een dankbaar en luisterend publiek, als je al die dingen optelt, dan krijg je een magische avond waar je nog dagenlang van kunt nagenieten. De magie van een live optreden, noemen ze dat.
< Bert Hertogs >
De setlist:

Eva
Als jij niet van me houdt
Hoe heet het ook alweer?
Wegen
Ballade van de vriendinnen voor een nacht
Terug van weggeweest
Vrijgezel
Verdronken vlinder
Testament
Scheiding
Wie kan me nog vertellen?
Het Spaarne
Tip van de sluier
De vondeling van Ameland
Een wonderkind van 50

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Avond

Bis:

Annabel
Malle Babbe

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.